

30.1.2015

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция № 0162/2012, внесена от Йоханес Йайн, с нидерландско гражданство, относно дискриминацията, понасяна от чужденците при сделки с недвижими имоти във Франция

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията се оплаква, че като чужденец, при продажбата на своята къща във Франция е трябвало да заплати по-високи разходи, отколкото разходите, които се изискват от френските граждани. Той е трябвало да подпише документ на SARF под заплаха от анулиране на сделката. В случая става дума за процедура за определяне на добавената стойност на къщата. Французите плащат 680 евро за тази процедура, докато чужденците трябва да похарчат около 2700 евро. Вносителят на петицията счита, че става въпрос за дискриминация от страна на френските органи, и иска на това да бъде сложен край.

2. Допустимост

Петицията е обявена за допустима на 8 юни 2012 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 216, параграф 6 от правилника).

3. Отговор на Комисията, получен на 27 февруари 2013 г.

Съгласно френското законодателство при прехвърляне на недвижим имот чуждестранните лица (физически и юридически) трябва да посочат данъчен представител във Франция, който да е солидарно отговорен заедно с продавача за данъка върху капиталовата печалба¹. На практика голям брой френски дружества се

¹ Тези задължения са определени в Общия данъчен кодекс (Code général des impôts, CGI., член 224а и

ползват от постоянен лиценз, предоставен им от администрацията.

Комисията е изразила съмнения относно съвместимостта с европейското право на задължението да се посочва данъчен представител във Франция. В своето решение от 5 май 2011 г. по дело C-267/09, Комисия срещу Португалия, Съдът на Европейския съюз постанови, че национално законодателство, което налага на чуждестранните лица задължението да посочат данъчен представител, трябва да се счита за ограничаващо свободното движение на капитали, по принцип забранено от член 63 от ДФЕС и член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство, тъй като то налага на данькоплатците да извършват действия и да понасят допълнителни разходи.

Въз основа на тази съдебна практика Комисията възнамерява да открие производство за установяване на неизпълнение на задължения съгласно член 258 от ДФЕС, тъй като френските органи не са се съгласили да отстранят нарушението на европейското право в рамките на предварителната фаза.

Освен това Комисията разбира, че вносителят на петицията също така твърди, че му е било посочено да се обърне задължително към дружеството SARF (Société Accréditée de Représentation Fiscale – Акредитирано дружество за данъчно представителство) под заплахата продажбата на неговия недвижим имот да бъде анулирана. Според анализа на Комисията горепосоченото дружество е частно и не разполага с никакви изключителни права, предоставени му от френските органи, и следователно задължението да се използват неговите услуги не може да бъде налагано. В действителност, както вече е посочено, съществува задължение за определяне на данъчен представител, но той може да бъде:

- дружество или организация, вече акредитирани от данъчната администрация;
- банкова институция във Франция;
- приобретателят на недвижимия имот, ако той е данъчно установен във Франция;
- или всяко друго лице, което е данъчно установено във Франция.

Освен това не съществуват разпоредби за заплащането на услугите на организации, предоставящи функция данъчно представителство. Заплащането на тези услуги се определя в договора. Следователно задължението да се използват услугите на определен оператор не изглежда да съответства на разпоредбите на френското законодателство.

Заклучение

член 171в от приложение 2 на Общия данъчен кодекс). Така член 171в постановява, че „лицата, подлежащи на облагане с данъка, установен по силата на член 244а А от Общия данъчен кодекс, трябва да акредитират пред органа, отговарящ за събирането на вземанията, *установен във Франция представител, който се задължава да изпълни формалностите, които се изискват от тях, и да заплати данъка вместо тях, включително, когато е приложимо, глобата, предвидена в член 1761 от горепосочения кодекс.*“

Комисията ще държи вносителя на петицията в течение на производството за нарушение.

По втория пункт, ако вносителят на петицията счита, че е жертва на злоупотреба (било поради налагането на необосновано задължение да използва услугите на определено дружество, било поради налагането на такси, които той счита за несъобразни с предоставената услуга), би било уместно той да се обърне към френските органи, отговорни за предотвратяването на измами и за защитата на потребителите, или пряко към френските граждански съдилища. Европейската комисия не разполага с правомощия да се намесва във въпроси, засягащи две частни страни.

4. Отговор на Комисията, получен на 31 май 2013 г. (REV)

Комисията има удоволствието да съобщи на комисията по петиции, че във връзка с въпроса, повдигнат във въпросната петиция, Комисията е решила да открие процедура за неизпълнение на задължение [2012/2215] срещу Франция съгласно член 258 от ДФЕС, като е изпратила писмо за откриване на процедура на 25.4.2013 г. Френските органи разполагат с два месеца, за да представят коментарите си на Комисията.

Въз основа на тази информация – или при отсъствието на информация – Комисията ще реши как да постъпи по-нататък с въпросната процедура.

5. Отговор на Комисията, получен на 29 ноември 2013 г. (II)

В отговора си от 22 юли 2013 г. на писмото, с което Комисията ги уведомява за откриването на процедура за неизпълнение на задължение срещу Франция съгласно член 258 от ДФЕС, френските органи считат, че задължението, наложено на чужденците да определят финансов представител във Франция за целите на плащането на данъка върху добавената стойност на недвижимо имущество, не представлява нарушение на европейското право.

След като разгледа подробно отговора на френските органи, Комисията ще бъде в състояние да вземе решение относно евентуално продължаване на процедурата.

6. Отговор на Комисията, получен на 31 януари 2015 г. (III)

След откриването от Комисията на процедура за неизпълнение на задължение френските органи са започнали законодателни действия с цел премахване на наложеното на чужденците задължение да определят финансов представител във Франция.

В действителност член 62 от Закон № 2014-1655 от 29 декември 2014 г. относно допълващия бюджет за 2014 г., публикуван в Официален вестник на Френската република на 30 декември 2014 г., премахва задължението за определяне на такъв представител, с което се слага край на дискриминацията по отношение на чужденците.

По такъв начин на този етап може да се направи заключение, че приетите нови разпоредби слагат край на възраженията, повдигнати от Комисията срещу Франция по

горепосочената процедура.